

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady odmawiającej przyznania skarżącej dodatku zagranicznego za rozłąkę oraz praw pochodnych od objęcia przez nią stanowiska w dniu 1 września 2003 r.;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przed objęciem stanowiska w Radzie, skarżąca pracowała w biurze informacyjnym kraju związkowego Badenii-Wirtembergii w Brukseli. Niniejszą skargą skarżąca kwestionuje decyzję odmawiającą jej dodatku zagranicznego za rozłąkę.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII regulaminu pracowniczego w związku z tym, że Rada nie uznała, że skarżąca znajdowała się w sytuacji wynikającej ze świadczenia pracy na rzecz innego Państwa. Skarżąca podnosi, ponadto, naruszenie zasady równości traktowania i niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2004 r. przez Jean-Claude'a Heyraud'a przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-441/04)

(2005/C 6/88)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 2 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Jean-Claude'a Heyraud'a zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa, Etienna Marchala, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Jean-Claude Heyraud wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ustalającej listę urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania A3 w ramach drugiego trybu postępowania w sprawie awansów w roku 2003 i odrzucającej kandydaturę skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie, urzędnik w grupie zaszeregowania A4, sprzeciwia się odmowie organu powołującego awansowania go do wyższej grupy zaszeregowania w ramach drugiego trybu postępowania w sprawie awansów w roku 2003.

Na poparcie swych żądań, podnosi on naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego, a także zasady niedyskryminacji.

W tym zakresie uściśla, że Komisja przystąpiła do „standaryzacji” punktów za zasługi -przyznawanych przez dyrekcje generalne i służby urzędnikom średniego szczebla grupy zaszeregowania A4, podlegającym postępowaniu w sprawie awansów - w celu przeprowadzenia porównawczego badania zasług przewidzianego przez regulamin pracownicy. Ocena standaryzowana ustalana jest w relacji do średniej punktów za zasługi, przyznawanych urzędnikom grupy zaszeregowania A4, uprawnionym do awansowania do grupy zaszeregowania A3 w ramach drugiego trybu.

Metoda wykorzystywana przez Komisję jest właściwa jednakże tylko o tyle, o ile obliczenie średniej odbywa się w oparciu o wystarczającą liczbę urzędników podlegających awansowaniu. Jako że skarżący był jedynym urzędnikiem grupy zaszeregowania A4 w jego służbie, uprawnionym do awansowania w ramach drugiego trybu postępowania w sprawie awansów w roku 2003, przyznano mu notę standaryzowaną w wysokości 100, a to w oderwaniu od jego zasług i szczególnych kryteriów wykorzystywanych przez jego służbę dla ustalenia punktów za zasługi.

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2004 r. przez Andreę Walderdorff przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-442/04)

(2005/C 6/89)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 5 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Andrei Walderdorff zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Lucasa Vogla, adwokata przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 19 lipca 2004 r., oddalającej skargę skarżącej z dnia 26 lutego 2004 r., w której sprzeciwiła się decyzji odmawiającej jej awansu z grupy zaszerogowania A5 do grupy zaszerogowania A4, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- o ile będzie to konieczne, stwierdzenie także nieważności pierwotnej decyzji organu powołującego z listopada 2003 r. odmawiającej skarżącej awansowania z grupy zaszerogowania A5 do grupy zaszerogowania A4, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i główne argumenty są identyczne jak te w sprawie T-432/04.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2004 r. przez Danish Management A/S przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-463/04)

(2005/C 6/90)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 2 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Danish Management A/S z siedzibą w Viby J (Dania), reprezentowanej przez C. Kennedy-Loest i C. Thomas, solicitors, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Danish Management A/S wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 listopada 2004 r. i z dnia 30 listopada 2004 r. odrzucających ofertę przedłożoną przez skarżącą w postępowaniu przetargowym na zawarcie umowy o usługi z zakresu systemu monitorującego realizację projektów i programów zewnętrznej współpracy finansowanych przez Wspólnotę Europejską – część 2: Kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku (ACP), Południowa Afryka i Kuba – EuropeAid 119453/C/SV/Multi;

- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca przedłożyła ofertę zawarcia umowy o usługi z zakresu systemu monitorującego realizację projektów i programów zewnętrznej współpracy finansowanych przez Wspólnotę Europejską – część 2: obejmująca kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku (ACP), Południową Afrykę i Kubę, która została ogłoszona w dniu 26 maja 2004 r. (!)

Komisja odrzuciła ofertę decyzją z dnia 18 listopada 2004 r. uzasadniając to tym, iż istniała rozbieżność między finansową ofertą skarżącej a jej ofertą techniczną w odniesieniu do wymaganej liczby osób/dni. Komisja podtrzymała swoją decyzję pismem z dnia 30 listopada 2004 r.

Skarżąca podnosi, iż decyzja Komisji jest oparta na błędzie faktycznym, gdyż – zdaniem skarżącej – nie było takiej rozbieżności pomiędzy dwiema częściami oferty spółki.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja powinna była dążyć do wyjaśnienia rzekomej rozbieżności i że – nie uczyniwszy tego przed odrzuceniem oferty skarżącej – Komisja podjęła nieproporcjonalne działanie oraz nie dochowała należytej staranności, tym samym naruszając swój obowiązek starannego działania.

(!) Dz.U. S 102-081573

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2004 r. przez Impala przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-464/04)

(2005/C 6/91)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 3 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Impala, Bruksela (Belgia), reprezentowanego przez S. Crosby'ego i J. Goldinga, solicitors, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie nr COMP/M.3333-Sony/BMG;